

inblade mig paa de enkelte Paragrafer, med Hensyn til hvilke der ikke er stillet **W**edringsforflag eller tidligere fremkommet Bemærkninger. Jeg gaar da først over til Forflagets § 3. Dertil er der af den ærede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds (**O**renbøll) stillet et **W**edringsforflag. Jeg skal ikke inblade mig paa samme, før jeg har hørt, hvad den ærede Forlagsstiller har at anføre om det. § 3 gaar ud paa at fastsætte en almindelig Forpligtelse for ethvert Skib, der kommer fra Udlandet, til at anmeldte sig hos Loldopsynet paa Landet eller Kvarantænekommisssionerne i Kjøbstæderne, for at det, overensstemmende med de følgende Paragrafer, kan blive undersøgt, om der ikke skulde være smittefarlige Personer ombord. Forflaget indeholder for saa vidt en Afvigelse fra den nugældende Regel, som det gaar ud paa at foreskrive for enhver Tid, at Skibe, der komme fra Udlandet, skulle melde sig, medens der efter den nugældende Ret kun paahviler Skibe en saadan Forpligtelse, naar i Overensstemmelse med Forordningen af 8de Februar 1805 Kvarantæne er sat i Kraft i Forhold til en eller anden Havn. Som det imidlertid er oplyst i Kommissiøns Betænkning, og som ogsaa den ærede Justitsminister bemærkede under 1ste Behandling, have Bestemmelserne i Forordningen af 1805 været i Kraft i en længere Arrække, saaledes at der længe faktisk har eksisteret en almindelig Forpligtelse for hvert Skib, som kommer fra Udlandet, til at anmeldte sig paa lignende Maade som foreskrevet i Forflagets § 3. Under 1ste Behandling blev der reist Betæneligheder ved denne Bestemmelse. Der fremkom forskellige Bemærkninger om, at Anmeldelsespligten burde bortfalde eller i ethvert Tilfælde indskrænkes til Skibe, som havde Syge ombord. Udvalget har taget dette Spørgsmaal under nøie Overveelse, men er kommet til det Resultat, at det ikke kan tilraade at fravige Forflaget. Udvalget tror ikke, at det vilde være heldigt at opgive denne Anmeldelsespligt; den fremtræder efter vor Formening som et nødvendigt Supplement til Lovforlagets øvrige Bestemmelser; disse ville ikke nogenlunde beskytte mod den Fare, som i paakommende Tilfælde kan frembyde sig, naar Anmeldelsespligten ikke bliver bibeholdt. Hvis man udstemmer de herhenhørende Bestemmelser, vil man vistnok være meget udsat for, at ofte Syge kunne komme ind i Landet, uden at Sundhedsautoriteterne blive opmærksomme herpaa. Garantien ligger i, at Skipperen skal melde sig for at underkastes Spørgsmaal om Sundhedsforholdene ombord. I England har man en saadan Anmeldelsespligt. Naar nu en engelsk Skipper, der var bestemt til en dansk Havn, og hvem det var om at gjøre at opfylde de her gjældende Bestemmelser, spurgte en anden Skipper, der havde været her, om man i Danmark havde en saadan Anmeldelsespligt, og

denne anden Skipper, uvidende om, at der eksisterede en Anmeldelsespligt, naar der var Syge ombord, svarede Nei, vilde den spørgende Skipper, selv om han havde Syge i sit Skib, ikke have Opfordring til at foretage nogen Anmeldelse. Udvalget formener derfor, at Bestemmelsen bør bibeholdes. Jeg tror heller ikke, at den vil medføre stor Ulempe for de Søfarende. Som anført, eksisterer en saadan Forpligtelse for Tiden, og det er mig ikke bekendt, at den i noget Tilfælde har medført nogen Ulempe. Der blev ganske vist under 1ste Behandling gjort nogle Bemærkninger om, at Forskriften neppe skete Fyldest. Jeg har imidlertid indhentet Oplysninger i saa Henseende, og jeg tør da ganske vist ikke paasta, at man allene holder over Forpligtelses Sagtagelse; men hvad særlig angaar Kjøbenhavn, det Sted, hvor der hyppigst er Tale derom, ved jeg, at man nøie holder over, at Anmeldelse sker, og jeg har ikke hørt Noget om, at det skulde i væsentlig Grad befære Skibsførerne. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at Anmeldelsen udenfor Kjøbstæderne skal foregaa for Loldopsynet. I Kjøbstæderne ville Kvarantænekommisssionerne vistnok ordentligvis overdrage det til Loldopsynet at modtage Anmeldelserne. Men de fleste Skipperer, der komme fra Udlandet, skulle jo ogsaa nødvendigvis have med Loldopsynet at gjøre og kunne da med det Samme foretage Anmeldelsen. Derved opstaar der med Hensyn til § 3 Spørgsmaalet om, paa hvilke Fartøier Anmeldelsespligten skal komme til Anvendelse. Lovforlaget gaar aabenbart ud paa at paalægge alle Fartøier, baade Skibe og Baade, Forpligtelsen. Efter Udvalgets Formening er der heller ikke tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Distinktion. For det Første vilde en saadan være forbunden med Vanskelighed. Det kunde saaledes være tvivlsomt, hvor Grændsen skulde drages. Vil man skjelne mellem Skibe i egentlig Forstand og Baade, vil der kunne opstaa det Spørgsmaal, hvad der skal være Reglen for Dødsbaade, og vil man skjelne efter Kommerce-læster eller Tøns, vil Distinktionen blive mer eller mindre vilkaarlig. Men Udvalget skjønner heller ikke rettere, end at de Synspunkter, der tale for at paalægge egentlige Skibe denne Anmeldelsespligt, ogsaa kommer til Anvendelse paa Baade. Det er ikke saa sjældent, at der med Baade kan komme Personer fra Udlandet iland; det er f. Ex. Noget, der jævnlig foregaa, at Skibe, der fra et fremmed Land ere bestemte til et andet fremmed Land, naar de passere dansk Ertterritorium, standse for at sætte Passagerer iland. Det er, tror jeg, heller ikke ualmindeligt, at en Skipper fra Udlandet, der er bestemt til en dansk Havn, lægger bi ved en anden dansk Havn og der gaar iland og lader Skibet seile videre. Men i saadanne Tilfælde er der ligesaa megen Grund til at fastholde Anmeldelsespligten for de Baade, der bringe Personer fra Udlandet iland,